

РЕШЕНИЕ

№ 633

гр. София, 14.02.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 8 състав, в публично заседание на 01.02.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова, като разгледа дело номер **4153** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 124, ал.1 от Закона за държавния служител (ЗДСл) във връзка с чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба В. № 11094 от 04.06.2010 г. по описа на Административен съд – С. град и В. № 2003 от 01.06.2010 г. по описа на Държавна агенция за бежанците П. Министерски съвет (Д. П. МД), подадена от В. И. К., ЕГН *, с адрес гр. С., жк. О. К. 2, Б. 1. В. 2, А. 4 против Заповед № 01 - 18 от 19.05.2010 г. на П. на Д. П. МС, с която е прекратено служебното ѝ правоотношение поради съкращаване на длъжността “главен експерт” с ранг IV младши в дирекция “Социални дейности” на основание чл. 106, ал.1, т.2 от ЗДСл, §1 на Постановление № 75 от 16.04.2010 г. за изменение и допълнение на Устройствения правилник на Държавна агенция за бежанците П. Министерски съвет, Заповед № 178 от 18.05.2010 г. , Заповед № 180 от 18.05.2010 г. за утвърждаване на длъжностното разписание на Д. П. МС и Заповед № 181 от 18.05.2010 г. за утвърждаване на поименното разписание на Д. П. МС, с която е прекратено служебното ѝ правоотношение.

Жалбоподателката сочи, че обжалваният от нея административен акт

е незаконосъобразен, тъй като заеманата от нея длъжност “главен експерт” в дирекция “Социални дейности” е запазена, поради трансформирането на дирекцията и преминаване на длъжностите към дирекция “Интеграционен център”. В хода на съдебното производство се представлява от адв. П, която поддържа жалбата, претендира сторените съдебно – деловодни разноски и депозира писмено становище.

Ответникът – председателят на Д. П. МС, редовно призован се представлява в съдебното производство от юрк. В, който оспорва жалбата като неоснователна, моли да се потвърди заповедта.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателката В. И. К. е заемал длъжността “главен експерт” с ранг IV младши, ранг 5 в дирекция “Социални дейности”, по което обстоятелство между страните не съществува спор. Видно от приетите по делото заповед № ЛС 329 от 10.08.2006 г. на ответника, жалбоподателката е била в платен отпуск за отглеждане на дете до 2 годишна възраст считано от 10.08.2006 г. Със заповед от № 265 от 06.08.2008 г. на В. К. е предоставен отпуск за отглеждане на малко дете до навършване на 8 годишна възраст в размер на 6 (шест) месеца, считано от 03.09.2008 г. до 07.03.2009 г.

С Постановление на Министерски съвет № 75 от 16.04.2010 г. е прието изменение и допълнение на Устройствения правилник на Д. П. МС, с който е направено изменение въведено с § 1 на чл. 8, ал.1 относно структурата на агенция и в ал. 3 – щатната численост от 156 е намелена на 133. С него са прецизирани функциите и компетентностите на агенцията с цел оптимизиране на дейностите и укрепване на административния капацитет. В съответствие с изменението е утвърдено ново длъжностно разписание на Д. П. МС в сила от 20.05.2010 г., с което се намалява числеността на персонала на агенцията.

Въз основа на приетото изменение на Устройствения правилник е издадена Заповед № 178 от 18.05.2010 г. на П. на Д. П. МС в т. 1 е наредено считано от 20.05.2010 г. да се закрие дирекция “Социални дейности”, в т. 4 от същата дата е предвидено численият състав да се намали общо с 23 щатни бройки, съгласно утвърдената численост на персонала и в т. 5 е посочено, че извършените промени по т. 1, т.2, т. 3 и т.4 от заповедта да се отразят в длъжностното и поименното разписание на агенцията.

Съгласно длъжностното разписание на Д. от 15.02.2010 г. за заемане на длъжността „главен експерт” в дирекция “Социални дейности” са предвидена 2 щатна бройка, а в длъжностното разписание от 20.05.2010 г.

е закрыта цялата длъжност.

Видно от съпоставката на съдържанието на новото от 20.05.2010 г. и предходното длъжностно разписание към 15.02.2010 г. и утвърдените поименни разписания, в Държавна агенция за бежанците са налице 25 свободни щатни бройки по служебно правоотношение, от които в дирекция “Социални дейности” 1 свободна щатна бройка за длъжността “главен експерт” и в останалите отдели и дирекции 2 щатни бройки. С оглед приемането на изменението на Устройствения правилник и изготвеното ново длъжностно и поименно длъжностно разписание свободните щатни бройки са 24, след като е закрыта изцяло дирекция “Социални дейности” и е извършено реално съкращаване на предвидените 23 щатни бройки. От действащото от 20.05.2010 г. длъжностно разписание е налице една свободна щатна бройка на длъжността “главен експерт” в Регистрационно – приемателен център – гр. С., отдел “Производство и настаняване”.

В Заповед № 178 от 18.05.2010 г. на П. на Д. П. МС освен факта на закриване на дирекция “Социални дейности” не е посочено от кой отдел ще се поемат нейните функции.

Със заповед № 01-18 от 19.05.2010 г. на П. на Д. П. МС, предмет на оспорване в настоящето производство, на основание чл. 106, ал.1, т.2, §1 на Постановление № 75 от 16.04.2010 г. за изменение и допълнение на Устройствения правилник на Държавна агенция за бежанците П. Министерски съвет, Заповед № 178 от 18.05.2010 г., Заповед № 180 от 18.05.2010 г. за утвърждаване на длъжностното разписание на Д. П. МС и Заповед № 181 от 18.05.2010 г. за утвърждаване на поименното разписание на Д. П. МС, е прекратено служебното правоотношение на В. И. К. на длъжност “главен експерт” в дирекция “Социални дейности” в Д. П. МС.

По делото е прието копие от личното служебно досие на служителя, длъжностното разписание от 15.02.2010 г., поименно длъжностно разписание от 03.05.2010 г.; длъжностно и поименно длъжностно разписание от 20.05.2010 г.; длъжностна характеристика на заеманата от жалбоподателката длъжност.

По делото е допусната, изслушана и приета съдебно счетоводна експертиза, която да поставените въпроси е отговорила, че е изчислила числени коефициенти за припокриване на изискванията от длъжностната характеристика на жалбоподателката в дирекция “Социални дейности” и длъжностната характеристика в дирекция “Интеграционен център”. Вещото лице е посочило, че е налице разминаване в основните функции осъществявани от жалбоподателката, които са в сферата на материалното подпомагане, доколкото тези в “Интеграционния център” са свързани с

трудова интеграция, професионалното обучение, обучение по български език, намиране на квартири и пр.

П. така установената фактическа обстановка Административен съд – С. град направи следните правно изводи:

Видно от данните по делото оспорената заповед е връчена на адресата си на 19.05.2010 г., като жалбата до Административен съд – С. град е подадена чрез административния орган, където е заведена с В. № 2003 от 01.06.2010 г. П. тази фактическа обстановка, настоящия съдебен състав приема, че жалбата е подадена в предвидения 14 – дневен срок по чл.149, ал.1 от АПК, от надлежна страна и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 168, ал.1 от АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основание по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно – производствените правила и материално – правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган – П. на Държавна агенция за бежанците П. Министерски съвЕ. Съгласно чл. 108, ал.1 от ЗДСл служебното правоотношение се прекратява от органа по назначаването с административен акт, който се издава в писмена форма и трябва да съдържа правното основание за прекратяване, дължимите обезщетения и придобития ранг на държавна служба. Жалбоподателката е назначена на длъжност по служебно правоотношение със заповед на П. на Д. П. МС. Следователно, по силата на визираната правна норма председателят на Д. в качеството му на орган по назначаването е компетентен да прекратява служебното правоотношение на държавните служители в ръководеното от него ведомство. Компетентността на директора на Агенция “Митници” произтича пряко и от разпоредбата на чл.5, ал.2, т. 10 от Устройствения правилник на Д. П. МС, където е записано, че назначава държавните служители и прекратява служебните правоотношения с тях.

Спазена е и установената в чл. 108, ал.1 от ЗДСл писмена форма на акта за прекратяване на служебното правоотношение, като в него изрично е посочено правното основание за прекратяване – чл. 106, ал.1, т.2 от ЗДСл, придобития ранг на държавна служба – IV младши, като в нея е отразено, че на служителя се дължи изплащане на обезщетение за неизползван платен годишен отпуск и обезщетение в размер на brutната заплата за неспазения срок на предизвестие.

П. издаване на обжалвания административен акт не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила.

Въз основа на утвърденото ново длъжностно разписание в сила от 20.05.2010 г. председателят на Д. е издал заповедта за прекратяване на служебното правоотношение. ЗДСл не предвижда специална процедура за прекратяване на служебното правоотношение, на основание чл. 106, ал.1, т.2. Необходимо е единствено наличие на писмено предизвестие, неспазването на което съгласно чл. 106, ал.4 може да се компенсира с обезщетение. В настоящия случай предизвестieto не е спазено и в заповедта изрично е посочено, че жалбоподателят има право на парично обезщетение за неспазен срок на предизвестие.

Съдът намира, че в хипотезата на прекратяване на служебното правоотношение на основание чл. 106, ал.1, т.2 от ЗДСл, законодателят не е установил изискването да се извършва подбор, тъй като съкращаването на длъжността предполага и изисква премахването от щата за в бъдеще на една конкретна длъжност като наименование и система от функции, задачи и задължения, утвърдени с длъжностната характеристика. Разпоредбите на Кодекса на труда във връзка с правото на подбор на работодателя не могат да намерят приложение в процесния случай. Преценката на органа по назначаването П. съкращаване на длъжността относно обстоятелството кои от държавните служители ще бъдат съкратени и кои – не от персонална гледна точка е по целесъобразност и не подлежи на съдебен контрол за законосъобразност.

Неоснователно е твърдението, изложено в жалбата, че П. издаване на процесната заповед административният орган не е спазил общите разпоредби на АПК. АПК съдържа общи процесуални разпоредби, приложими П. издаване на административни актове, докато ЗДСл е специален по отношение на АПК и са приложими неговите норми. П. издаването на оспорения акт са спазени разпоредбите на ЗДСл, като само нормата на чл. 124 от ЗДСл препраща към АПК относно подсъдността на споровете във връзка с възникване, изменение и прекратяване на служебните правоотношения и относно споровете за налагане на дисциплинарни наказания.

Оспорената заповед е издадена П. правилно тълкуване и приложение на материалния закон. Съгласно чл. 106, ал.1, т.2 от ЗДСл органът по назначаване може да прекрати служебното правоотношение с едномесечно предизвестие П. съкращаване на длъжността. Дефиницията на понятието “длъжност в администрацията” се съдържа в разпоредбата на чл. 2, ал.1 от Наредбата за прилагане на единния класификатор на длъжностите в администрацията (ДВ, бр. 18 от 05.03.2004 г.) и според тази дефиниция

“длъжност в администрацията” е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, включително и по правоотношение, възникнало на основание на закона за министерство на вътрешните работи, Закона за отбраната и въоръжените сили на Република Б или Закона за изпълнение на наказанията, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, която я заема, и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика. Поради това, когато органът по назначаването твърди, че една длъжност е съкратена по смисъла на чл. 106, ал.1, т.2 от ЗДСл, трябва да бъде установено, че тази длъжност вече не фигурира и като наименование (нормативно определена позиция) в длъжностното разписание на съответната администрация и като система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика или тези функции и задължения да са толкова значително изменени, че новата им съвкупност и изисквания за тяхното осъществяване да налагат извод за качествено нова длъжност. Двете изисквания следва да бъдат установени кумулативно.

Прекратяването на служебното правоотношение с жалбоподателката е извършено П. наличието на утвърдено от органа по назначаването – П. на Д. П. МС ново длъжностно разписание. В рамките на компетентността на органа е правото му да извършва промени и реорганизации в управляваната администрация с оглед оптимизиране на дейността П. съобразяване с приетата структурата и нормативно определената численост на персонала на служителите. Съгласно чл. 2, ал.3 от ЗДСл и чл. 5, ал.2, т. 9 от Устройствения правилник на Агенцията, органът по назначаването разполага с правомощието да внесе промяна в структурата на отделните звена и във вида и броя на длъжностите, заемани от държавни служители, П. която да бъдат съкратени едни длъжности и да бъдат разкрити други длъжности. П. осъществяване на тези промени в структурата и организацията на работата си органът действия в условията на целесъобразност, като преценката му не подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. В настоящия случай е налице утвърдено длъжностно разписание от 20.05.2010 г. относно структурата на администрацията, въз основа на което председателят на Д. е прекратил служебното правоотношение с жалбоподателката. Целесъобразността на извършеното съкращаване на заеманата от оспорващата длъжност не е предмет на контрол в рамките на настоящето съдебно производство. По преценка на органа по назначаването може да се преустанови някоя от осъществяваните от администрацията видове дейност или да се намали обема на дейността, което се изразява в премахване или редуциране на

съответните предвидени от длъжностното разписание щатни бройки. Две проявни форми представляват съкращение на длъжността като основание за прекратяване на служебното правоотношение по чл. 106, ал.1 т. 2 от ЗДСл.

По отношение на заеманата от оспорващата длъжност е установено, че е налице първото кумулативно изискване – тя е заемала длъжността “главен експерт” в дирекция “Социални дейности”, като с влизането в сила на изменението и допълнението на Устройствения правилник същата е закрыта, считано от 20.05.2010 г., с което е съобразено новото длъжностно разписание. В ПМС № 75 от 16 април 2010 г. Не е посочено функциите и дейностите, извършвани от закрытата дирекция към коя от съществуващите ще премине.

Не се установява наличието на двете кумулативни предпоставки, тъй като длъжността като нормативно определена позиция не е премахната, както и като съвкупност от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика.

Видно от събраните в хода на съдебното производство писмени доказателства към датата на прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателката щатната численост на ответника е 156 щатни бройки, от които 25 свободни щатни бройки по служебно правоотношение, сред които и 1 щатна бройка “главен експерт” в дирекция “Социални дейности”. С изготвеното и влязло в сила ново длъжностно разписание и в изпълнение измененията на Устройствения правилник числеността на персонала на административния орган е намалена на 133 щатни бройки, от които 24 свободни щатни бройки. П. извършена съпоставка от съда на установените свободни щатни бройки в поименното длъжностно разписание на Д. към 03.05.2010 г. с тези по поименното щатно разписание в сила от 20.05.2010 г се установява пълна идентичност, дори нещо повече вместо да се съкратят свободните бройки в съответните отдели и дирекции, се съкращават реално заети такива. Следователно не е налице е реално съкращаване на длъжността, заемана от В. И. К. на посоченото в заповедта правно основание, което съставлява и фактическо такова по чл. 106, ал.1, т.2 от ЗДСл. Длъжността, заемана от жалбоподателката – “главен експерт” като наименование и система от функции е запазена, което не се оспорва и от ответната страна чрез процесуалните му представители. Определящото в случая П. преценка на материалноправното основание за прекратяване на служебното правоотношение по чл. 106, ал.1, т.2 от ЗДСл е обективното наличие на промяна в утвърденото длъжностно разписание. Независимо, че длъжността продължава да съществува като нормативно определена позиция и система от функции и задължения, то не са

намалени бройките, определени за изпълнението ѝ, поради което следва да се приеме, че не е налице реално съкращаване на длъжността, заемана от жалбоподателката. Следователно, оспорената заповед не се явява издадена в съответствие с материалния закон.

Съдът намира за уместно да отчете факта, че приетата по делото ССЕ не се споделя изцяло, тъй като на първо място не е предвидено прехвърляне на функции на закритата дирекция към съществуващите и на следващо място от първичния прочит на предвидените в длъжностната характеристика на заеманата от жалбоподателката длъжност и тази в “Интеграционен център” не се различават по своя характер, тъй като социалната дейност по интеграция, извършвани от жалбоподателката съвпадат по своя характер с тези, осъществявани в центъра.

Съдът намира направеното възражения отстрана на процесуалния представител на ответника, че “Интеграционния център” е отделна административна структура, различна от Д. на основание чл. 47 от ЗУБ за неоснователно. В цитираната норма на ЗУБ в ал. 2, т.3 е посочено, че интеграционни центрове извършват дейност за осигуряване на обучение по български език, професионална квалификация и други дейности, необходими за интегрирането на чужденците, търсещи или получили закрила в Република Б. По нататък в ал. 3 е посочено, че те заедно с транзитните и регистрационно-приемателните центрове се откриват и закриват от Министерския съвет по предложение на П. на Държавната агенция за бежанците, а дейността, структурата, организацията на работа, съставът на Държавната агенция за бежанците и на нейните подразделения се определят с устройствен правилник, приет от Министерския съвЕ. Следователно същите са елемент от оструктурата на администрацията на ответника, ръководена от него. Този факт безспорно е отразен и в приетите по делото длъжностни разписания.

По тези съображения настоящия съдебен състав намира, че жалбата на В. И. К. следва да бъде уважена като основателна и бъде отменена оспорената заповед като незаконосъобразна..

С оглед изхода на спора и направеното от процесуалния представител на жалбоподателя искане, на основание чл. 143 от АПК и чл. 7, ал.1, т.4 вр. чл. 8 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, ответникът следва да бъде осъден да му заплати на бюджета на юридическото лице, което представлява сумата в размер на 500 (петстотин) лева, представляваща адвокатско възнаграждение и 250 (двеста и петдесет) лева възнаграждение по приетото заключение на вещото лице или общо съдебно – деловодни разноски в размер на 750 (седемстотин и петдесет) лева.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал.2, предл. 2 от АПК, Административен съд – С. град, I отделение, 8 – ми състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на В. И. К., ЕГН *, с адрес гр. С., жк. О. К. 2, Б. 1. В. 2, А. 4 против Заповед № 01 - 18 от 19.05.2010 г. на П. на Д. П. МС, с която е прекратено служебното ѝ правоотношение поради съкращаване на длъжността “главен експерт” с ранг IV младши в дирекция “Социални дейности”.

ОСЪЖДА П. на Държавна агенция за бежанците П. Министерски съвет да заплати от бюджета на представлявания от него административен орган на В. И. К., ЕГН *, с адрес гр. С., жк. О. К. 2, Б. 1. В. 2, А. 4 сумата в размер на 750 (сто и петдесет) лева, представляваща сторени съдебно – деловодни разноси.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението на страните и получаването на препис от съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: